

מכתבים – הערות למאמרים

להלן יובאו חילופי מכתבים בין הרב אביגדר נבנצל שליט"א לבין כותבי מאמרים ב"כתלנו" הקודם. במכתבים אלו יש השלמה ומעשה רב, וע"כ מובאים בזה.

— א. —

בס"ד ב' פ' למה נגרע תשי"ג ירושלים עה"ק תובבי"א

הברכה חיים עד העולם לכבוד הר"ר יוסף איתן שליט"א!
אחד"ש כתר"ה,

ראיתי את מאמרו בכתלנו י"ג, ויישר כוחו! אבקש רשות להעיר:
א) לא מן הפסוק זבח רשעים תועבה למדנו על איסור תפלה במקומות מטונפים, אלא מפרשת כי תצא מחנה וגו'. משם רק למדנו שאם עבר והתפלל תפלתו תועבה.

ב) יש להבדיל בין עבריו, ואפילו מחלל שבת, כגון שנוסע למשחק כדורגל בשבת, אבל מאמין בקב"ה ובתורה והיה לו המושג של תפלה, לבין מי שאינו מודה באלו. שמי שאינו מאמין ומבין את אלו ולו אף תינוק שנשבה ממש כגון יוצאי רוסיה, אינו מדבר בתפלתו אל הקב"ה אלא אל הקהל או שרואה בזה מין טקס בעלמא, ולא שייך בו שמתכוון לצאת או להוציא, ואין לענות אמן על ברכותיו שהן לבטלה, ואם נותנים לו לאכול וכיו"ב אין לומר לו לעשות ברכה, עד שידע למי מברכין ומהי ברכה. וכמדומני זה מצוי בימינו, משא"כ מחלל שבת בפרהסיא באמת לא מצוי כפי שכותב כת"ר, כי כמעט אין איש נכנס במזיד בשבת לבהכ"נ ומצית שם גפרור.

והקב"ה ישיב לבנו ולב כל ישראל לעבודתו כמו שהבטיחנו ומל ה"א את לבבך ואת לבב זרעך וגו'.

כעתירת צעיר הלויים

אביגדר נבנצל

— ב. —

בס"ד ב' פ' ויסעו מהר היתשי"נ ירושלם עה"ק תובב"א

הברכה חיים עד העולם לכבוד הר"ר יצחק הלוי שליט"א!
אחד"ש כתר"ה.

ראיתי את מאמרו של מר בכתלו י"ג, ויישר כוחו. אך אבקש רשות להעיר:
א) בענבים של ערלה אין משום גזל, שכן הם איסורי הנאה, וזהו שכתב
הרמב"ם שעדיף לנו שיאכל ערלה, ולא יאכל מכרם אחר שאיסורו
משום גזל החמור.

ב) המאכיל את החוטא בלא ברכה ונט"י מכשילו באיסורים דרבנן, ובפת
בבטול מ"יע בברהמ"ז, שהם קלים לעומת לאו של לא תשנא, משא"כ
במכשילו בחלול שבת, ששקול כנגד כל התורה כולה ועונשו בסקילה,
שחמור יותר מלא תשנא. וזוהי אבידת גופו האמיתית.

ג) מעשה רב, אדמו"ר הגרשז"א שליט"א מורה שאין לכוון רכב בשבת, אף
אם על ידי כן יאריך בנסיעתו, וכן ראיתו נוהג למעשה.
ובזכות עמידה איתנה על משמר השבת נזכה לנחלה ללא מצרים.

כעתירת צעיר הלויים

אניגדר נבנצל

במכתב אחר באותו ענין כתב הרב:
כששומר מצוות מסייע לחלול שבת זהו חלול השם ולא כשמסרב לסייע.

— ג. —

בס"ד, מוצש"ק, לסדר: "והיית לנו לעיניים" ("בהעלותך"), אור לטו"ב בסיון, תש"ן.

לכבוד

מו"ר הדגול הגאון הרב א. נבנצל שליט"א

שוכט"ס,

קבלתי כשמ"ר את הערותיו ותגובותיו של מו"ר על המאמר שכתבתי.
באשר להערתו הראשונה של כת"ר שציין שאין מסמנין בשאר שני שבוע את
מטע הערלה, משום שאין בזה משום גזל מאחר והוא איסוה"נ ועדיף
שיאכל ערלה ולא יאכל מכרם אחר שאיסורו משום גזל. לענ"ד בפיהמ"ש

בפי"ה מעייש מ"א משמע מלשונו הזהב של הרמב"ם אין לנו לעשות **תקנה** לגזלן על מנת להצילו. ולא משום שעדיף שיאכל ערלה, למרות שלפום ריהטא ידוע לי שקל איסור אכילת ערלה מאיסור אכילת גזל. באשר להערה השנייה שחילול שבת חמיר טפי מאיסור אכילה בלי נטי"י או בלי ברהמ"ז ידעתי גם ידעתי. אך חשבתי שבכל זאת העקרון של **צמצום האיסור** הוא שעומד לנגד עינינו. ובאשר ל"מעשה רב" של מרן הגרשז"א שליט"א, ברור לי שעפר אני תחת כפות רגליו וכשם שקבלתי שכר על הדרישה אקבל שכר על הפרישה.

בברה"ת תלמידו אוהבו ומוקירו,

יצחק הלוי

— ד. —

בס"ד, ג' לתבנה ותכונן ירושלים עה"ק תובב"א

הברכה חיים עד העולם לכבוד הרה"ג ר' יצחק הלוי שליט"א!

אחד"ש כתר"ה,

מכתבו קבלתי בתודה. אך בימים אלה שמעתי מאדמו"ר שליט"א דאף דבעבר נהג כפי שכתבתי לכת"ר, הנה חזר בו מזה, ודעתו דצריך לומר לנהג השואל לדרך בשבת בערך בהאי לישנא: "היום שבת קדש ואסור לנסוע, אך כדי לצמצם את חלול השבת אני מודיע לך שעליך לנסוע למקום פלוני". ואין זה רחוק כל כך ממה שכתב כת"ר. ומקדש השבת יתן וינוחו בה ישראל,

כעתירת צעיר הלויים

אביגדר נבנצל